

Gemenii sunt o cel de-al treilea semn zodiacal. Este vorba despre o zodie de aer (face parte din triada semnelor de aer: Gemeni, Balanta, Varsator), o zodie mobila (dubla, mutabila), o zodie masculina (yang).

Gemenii sunt guvernati de planeta Mercur.

Din punct de vedere ezoteric, rolul Gemenilor in zodiac este de " Purtatori de cuvânt " sau intermediari, dar nu atat intre diferiti oameni, cat mai ales intre fortele spirituale, divine, din lumile paralele, si oameni. Exact acest rol il juca zeul Hermes (din mitologia vechilor greci), al carui echivalent este zeul Mercur (din mitologia romana), care este, in mod semnificativ, si stapanul acestui semn de aer. Acest rol l-a jucat si Enoh, un initiat de marca, mentionat in Vechiul Testament. Enoh a ramas faimos si prin cartea ce-i poarta numele, ce are statut de text apocrif, in care sunt prezentate revelatii extraordinare. Enoh ne ofera informatii deosebite provenite de la ingeri si de la Divinul insusi. Intr-un paragraf al textelor sale Enoh mentioneaza ca este nativ al semnului Gemenilor, ceea ce explica menirea speciala ce i-a fost incredintata.

Un prim simbol ezoteric al Gemenilor il reprezinta vantul. In "Cartea lui Enoh" se vorbeste despre "cele douasprezece vanturi si portile lor". Astfel aflam ca "Primul vant din acele porti, numit vantul de rasarit, iese pe prima poarta de la rasarit si se indreapta catre miazazi. Prin a doua poarta, cea de la mijloc, iese ceea ce este potrivit, si de aici vine ploaia si rodnicia si roua; iar de la cea de-a treia poarta, aflata spre miazanoapte, vin frigul si seceta. Vanturile dinspre miazazi: prin prima poarta dintre acestea se iverse un vant cald. Prin poarta de mijloc, de langa aceasta, ies la iveala miresme parfumate, roua si ploaie, belsug si sanatate. Prin cea de-a treia poarta se iverse roua si ploaie, lacuste si pustiire. Vanturile de apus; din cea de-a saptea poarta vin roua si ploaia, lacustele si pustiirea. Din poarta din mijloc vin direct sanatatea, ploaia, roua si belsugul; iar prin cea de-a treia poarta vin norii si promoroaca, ninsoarea si ploaia, roua si lacustele. Vanturile dinspre apus; dinspre prima poarta provine roua si promoroaca, frigul si zapada si chiciura. Prin poarta de mijloc vine roua si ploaia, belsugul si binecuvantarea; iar dinspre ultima poarta vine seceta si pustiirea, nenorocirea si moartea."

Pe de alta parte, vantul este sinonim cu suflul si, in consecinta, cu Duhul, cu influxul spiritual de origine cereasca. De aceea si sunt considerate vanturile, in "Psalmi" si in "Coran" ca fiind mesageri divini, echivalente ai ingerilor. De la vant vine si numele Sfantului Duh. In Geneza citim: "Pamantul era pustiu si gol; peste fata adancului de ape era intuneric, si Duhul lui Dumnezeu se misca pe deasupra apelor."

Asadar vantul simbolizeaza spiritul, dar si viata insasi, caci nimeni nu poate trai fara sa respire. Plamanii insisi si procesul respiratiei se afla sub influenta Gemenilor si avem aici dualitatea specifica acestei zodii: doi plamani (drept si stang), doua faze respiratorii (inspir si expir). Acest simbolism este confirmat de un alt pasaj din Geneza, in care se descrie crearea lui Adam:

"Domnul Dumnezeu a facut pe om din tarana pamantului, i-a suflat in nari suflare de viata, si omul s-a facut astfel un suflet viu." In simbolistica hindusa, vantul, Vayu, este suflul cosmic si Verbul, este suveranul domeniului subtil intermediar intre Cer si Pamant; acest spatiu este umplut, dupa traditia chineza, de un suflu numit chi (echivalentul pranei hinduse sau a energiei vietii, vitalitatii).

Un alt simbol al Gemenilor ce are profunde conotatii ezoterice este cuvantul. Este faimos pasajul de deschidere al Evangheliei lui Ioan: "La inceput era Cuvantul, si Cuvantul era cu Dumnezeu, si Cuvantul era Dumnezeu." In Geneza intalnim de mai multe ori expresia "Dumnezeu a zis", indicand o identificare a Divinului cu puterea cuvantului. Intr-un text inspirat, intitulat "Despre Domnul Iisus Cristos", misticul suedez Emanuel Swedenborg interpreteaza si clarifica aceste aspecte: "De ce Domnul este numit Cuvantul este foarte putin inteles in Biserica. El este numit Cuvantul deoarece Cuvantul semnifica Adevarul Divin sau Intelepciunea Divina; si Domnul este insusi Adevarul Divin sau insasi

Intelepciunea Divina. - intrucat Cuvantul este Intelepciunea Divina a Lubirii Divine, rezulta ca el este Insusi Iehova si astfel Domnul, prin care toate au fost facute - rezulta cu claritate din aceea ca acest Cuvant este insusi Adevarul Divin, din care apare toata intelepciunea ingerilor si inteligenta spirituala a oamenilor. Caci ingerii au in ceruri exact acelasi Cuvant pe care il au oamenii pe pamant; cu singura mentiune ca in lume, la oameni, el este natural, pe cand in ceruri este spiritual."

Cuvantul Divin este numit si Logos Divin, fiind o desemnare directa a lui Iisus. In gandirea greaca, cuvantul, logosul, a semnatificat nu numai cuvantul, fraza, discursul, ci si ratiunea si inteligenta (attribute specifice Gemenilor), ideea si sensul profund al fiintei, insasi gandirea divina.

Notiunea de cuvant care fecundeaza (Logos spermatikos), de verb purtator al germenului creatiei, avandu-si originea in zorii acesteia, ca prima manifestare divina, se regaseste in cosmogoniile multor popoare. La hindusi intalnim conceptul sacru de Paravak (cuvantul suprem sau energia suprema a Logosului Divin creator), ca si conceptul operativ de mantra (silaba sau cuvant sacru, incarcat cu forta spirituala).

Cuvantul ne conduce catre ideea de limbaj si, desigur, aici putem vorbi despre un limbaj profan si un limbaj sacru. Limbajul profan este apanajul multimii ignorante, in timp ce limbajul sacru este rezervat initiatilor, pentru ca el codifica arcanse, mistere profunde, taine spirituale adanci, care ne arata calea spre Divin. Limbajul sacru pare uneori un hatis sau un labirint, dar cu ajutorul busolei divine se poate afla lumina spirituala cautata. In unele organizatii secrete se vorbeste despre "cuvantul pierdut", parte a unui limbaj ezoteric, cunoscut mai bine de vechii initiati. In unele situatii, un limbaj aparent profan ascunde semnificatii tainice. Cabala, spre exemplu, atribuie unor texte biblice un numar de patru sensuri diferite, a caror existenta a fost partial confirmata prin cercetarile moderne legate de "codul Bibliei".

În una dintre lucrările sale, Rena Guenon vorbește despre așa-numita "limba a pasărilor": "-cucerirea nemuririi implică, în mod esențial, reintegrarea în centrul ființei umane, adică în punctul unde se stabilește comunicarea cu stările superioare ale ființei. Ori, această comunicare este reprezentată de înțelegerea limbii pasărilor; de fapt, pasările sunt înțelese ca simboluri ale ingerilor, mai precis ale stărilor superioare [de conștiință].- "limba pasărilor", pe care am putea-o numi - "limba ingerilor", și al cărui corespondent în lumea umană este limbajul ritmat, căci, în definitiv, pe "știința ritmului" - se bazează toate mijloacele utilizabile pentru comunicarea cu stările superioare. De aceea, o tradiție islamică spune că Adam, în Paradisul terestru, vorbea în versuri, adică în limbaj ritmat; este vorba aici de acea "limba siriacă" - și care trebuie privită ca traducând direct "iluminarea solară" și "angelică" manifestată în centrul ființei umane. Iată motivul pentru care Cartile sacre sunt scrise într-un limbaj ritmat, ceea ce, cum se vede, înseamnă cu totul altceva decât niște "poeme" în sensul pur profan ."

Pășările sunt un simbol ezoteric important al Gemenilor. Ele, cum am văzut, simbolizează în primul rând ingerii și stările elevate de conștiință. Pasărea mai exprimă ideea de imponderabil, de ușor, de plutire, aparând astfel o delimitare clară de lumea fizică, de materia grosieră. Simbolismul pasărilor în tradițiile lumii este foarte complex. Retinem lebada hamsa, ce simbolizează nemurirea, înțelepciunea și transcenderea, la hindusi. În Coran, cuvântul pasare este luat adesea drept sinonim cu destin: "De gatul fiecărui om am legat pasărea lui". Pasărea, simbol al sufletului (remarcăm asonanța dintre suflet, suflat și suflu, dar și legătura cu pasărea), joacă rolul de intermediar între pământ și cer (rol specific Gemenilor).

Un alt simbol al Gemenilor este cartea. Fiecare tradiție spirituală a lumii își bazează învățătura pe o carte sacra, care are statutul de "Carte a cartilor". Aceasta este Biblia la creștini, Tora la evrei, Coranul la musulmani, Vedele și Bagavad-Gita la hindusi, Tao-Te-King la taoiști, etc. Cartea fundamentală este cea care conține învățătura fundamentală a acelei căi sau tradiții, ea explicitând în termeni inteligibili calea către Divin, către desăvârșirea spirituală, într-o manieră specifică. Aceste Carti sunt primite, de regulă, prin revelație directă și umplu un gol de comunicare ce pare a exista uneori între om și divinitate.

Zborul este un alt simbol ezoteric al Gemenilor. În diverse mituri, zborul exprimă o dorință de sublimare, de căutare a unei armonii interioare, de depășire a conflictelor. Eroii legendari trec în lumile spirituale, dincolo de planul fizic, zburând sau fiind purtați de cai înaripați (cum este calul mitic Pegas) sau de pasări. Și entitățile malefice legendare (zmei, dragoni, etc.) zboară ar numai către lumile inferioare. Zborul poate fi înțeles, ezoteric vorbind, ca o ascensiune către înălțimile spirituale, putându-se face o analogie cu Înălțarea lui Iisus, care s-a produs la 40 de zile de la învierea sa.

Specific Gemenilor este și conceptul de fraternitate, care are valențe ezoterice. Există, desigur,

fratia de sange si se stie ca Gemenii se simt legati si apropiati de frati si surori, de rudele colaterale. In fraternitatile spirituale (organizatii sau societati secrete) membrii acestora se considera "frati", chiar daca nu exista intre ei rudenii de sange. Ezoteric vorbind, se poate considera ca acesti initiati descopera faptul ca sunt fiii aceluiasi Tata Divin, neputand sa fie decat frati unii cu ceilalti. Atitudinea fata de un frate spiritual nu poate fi decat cea recomandata de Iisus: "Iubeste-l pe aproapele tau ca pe tine insuti."

Androginul este un alt simbol ezoteric al Gemenilor. Biblia ne ofera informatii interesante in acest sens. Astfel: "Dumnezeu a facut pe om dupa chipul Sau, l-a facut dupa chipul lui Dumnezeu; parte barbatesca si parte femeiasca i-a facut. - Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul sa fie singur; am sa-i fac un ajutor pentru el." - Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adanc peste om, si omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui si a inchis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a facut o femeie si a adus-o la om." (Geneza 1, 27; 2, 18, 21-22). Putem deci concluziona ca omul primordial, Adam, era o fiinta androgina, dar si Dumnezeu insusi este androgin (daca Adam a fost creat "dupa chipul Sau"). Prin urmare, starea androginala este o stare divina. De aceea, putem intelege de ce Supremul Divin este considerat in metafizica medievala (inclusiv cea crestina) ca fiind echilibrul perfect al contrariilor sau coincidentia oppositorum. Traditia hindusa sustine aceasta idee, afirmand ca Supremul Divin este simultan Shiva (Principiul Masculin Suprem) si Shakti (Principiul Feminin Suprem), care sunt perfect fuzionati si echilibrati in Fiinta Divina. Atingerea, asadar, a starii androginale echivaleaza cu atingerea unei stari supreme, de desavarsire spirituala.

Iata deci care sunt arcele zodiacale Gemenilor, semn aparent superficial, dual, dar care ascunde profunzimi nebanuite.

Cuvinte cheie: carte, androgin, Gemeni, ezoterism, vânt, păsări, limba păsărilor, zbor, fraternitate, Enoh, cuvânt